

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecycus, Johannes

Monachii, 1615

XVII. Satisfactio homini pœnientiam agenti est necessaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

non tollunt; lapis offensionis multis adhuc est confusio; eum, peccatū mortale ad casum ponit, graue ergo est, multisq; nominibus deestandum.

CAPVT XVII.

Satisfactio homini pœnitenti necessaria est.

Oρθodoxorum omniū con-
stantans, & ex fide certa sentē-
tia est, post culpam remissam,
superesse pœnam aliquam tem-
porariam, diuinitus constitu-
tam & decretā, pro qua sit Deo
satisfaciendum, nisi pœniten-
tiæ internæ dolor tantus esset,
qui vnā cum culpa pœnam om-
nino omnem absorberet. Id pri-
mū exempla varia, ex S. litteris
petita, demōstrant. Adā primus
parēs noster, post peccatū super-
biæ & inobediētię remissū, mi-

*Gen. 3.19.
Sap. 10.17*

X 4 serijs,

Num. 20.
12.

serijs, sudoribus, laboribus, dolorib^o subactus fuit. Moyses obtinuit remissionem peccati diffidentia, & tamen ab ingressu in terram promissionis exclusus fuit. Populo Israel remisit Deus idololatriæ peccatum, & tamen

Exo. 32. 34.

inquit: Ego autem in die ultionis visitabo & hoc peccatum eorum. Mariæ donatur murmurationis noxa, lepra tamen septem dierum punitur. Dauidi pœnitenti, Dei nomine dicitur, à Nathan Propheta: *Transtulit quoque Dominus peccatum tuum; verum tantum filius, qui natus est tibi, morietur.* Eidem, post remissionem ambiosi peccati optio datur, vt è

Num. 12.
10

2. Reg. 12.
13.

2. Reg. 12.
14.

1. Reg. 3. 18.

Cætera prætermitto. Iam dubitari non debet quin alijs quoq;

qui

qui vel eadem, vel alia, vel maiora peccata admiserunt, post illorum remissionem, superfit quoque pœna aliqua temporalis subeunda luendaque. Id deinde SS. Patres agnoscunt; passim enim idcirco docent ab ijs etiam, quos peccatorum pœnituit, Deo satis fieri oportere, jeunijs, precibus, & aliis corporis afflictationibus, ut redimantur ea ratione peccata. Concilium id ipsum Tridentinum definit. Ratio tandem concludit rectè id à Do esse decretum. Impius enim se creaturis ad suam delectationem, vel utilitatem peruersa vel usum suam liberam malitiam illigat, Deumque grauitè offendit, merito etgo ab illo castigatur, juxta illud: *Quantum glorificauit se, & in delicijs fuit, tantum date illi tormentum & luctum. Et: pro mensura peccatorum erit & pla-*

Orig. hom.

15. in Leu.

Cypria. l. 1.

Ep. 3.

Ambr. l.

ad Virg.

lapsam.

Aug. in

Enchir.

c. 70. & c.

Ses 6 Can.

30.

Apoc. 18. 7.

Deut. 25. 2.

X 5 garum

Deut. 25. 2. *garum modus.* Sic etiam homo
 cognoscit, quantum sit malum
 peccatum mortale; Propterea e-
 Tract. 124. *nim,* ait D. Augustinus, *productior*
in Ioan. est pœna quàm culpa, ne parua puta-
 retur culpa, si cum illa finiretur &
 pœna. Impius tertio metu huius
 pœnæ à peccando in posterum re-
 trahitur. Satisfactionibus quar-
 to habitum asperioris vitæ, quam
 Christus exemplo suo comen-
 dat, acquirit; Ea tandem ratione
 exemplum alijs præbet, eoq; si-
 mul docet se omnia mala vita
 transisse ad meliorem. Tolli er-
 go debet pœna temporalis, ut sic
 peccatum, quod illi aliquo modo
 adhuc inest, aboleatur. Tollitur
 autem pœna operibus satisfacto-
 rijs tribus, ieiunio, oratione &
 eleemosyna, ut & alijs, quæ ad
 tria hæc dicta reuocantur. Satis-
 faciendi modum præscribit Vir-
 gini cuidam lapsæ D. Ambrosius
 in

Aug. hom.
 50. c. 11.

In Tract.
 ad Virg.
 lapsam c.
 8.

in hæc verba: Grande scelus, grandem necessario habet satisfactionem; mens ac membra singula digna sunt castigatione punienda: amputentur crines, qui per vanam gloriam occasione luxurie præstiterunt, defluant oculi lachrymas, qui masculum simpliciter non aspexerunt, pallefcant facies, quæ quondam viruit impudicæ, denique totum corpus incuria maceretur cinere aspersum, & opertum cilicio perhorrescat, quia malè sibi de pulchritudine placuit, cor verò sic liquescens sicut cera, ieiunijs inquietans seipsum, & cogitationibus ventilans, quare sit ab inimico subuersum, sensus etiam crucietur, quia in membra corporis cum haberet dominationem, malo cessit imperio. Non pigeat, ait D. In Exhor. Pacianus, opportuna quam primum ^{ad pæn.} salutis remedia inuadere, deicere mæroribus animû, sicco corpus inuoluere, cinere perfundere, macerare ieiunio, mærore conficere, multorum precibus

adiuvari. In quantum poena vestra non peperceritis, in tantum vobis Deus parcat. Hæc sunt stercora, quæ infructuosæ ficui adhibet agricola,

Ad Luc. 3. ait Nazianzenus; Ea qui non adhibet, indulgentiis opus habet, vel in purgatorio satisfacere, vel satis pati debet; non intrabit enim in eam (gloriam) aliquod coinquinatum. Ex his omnibus colligitur gravitas peccati mortalis, quæ homini tam graua, & sensui carnique tam molesta imponit.

Apo. 21.
27.

CAPVT XVIII.

*Reliquiæ peccatorum tollendæ
sunt.*

Remisso peccato, sublatisq; pœnis temporalibus remanent reliquiæ quædã, debilitas scilicet resistendi malo, & in benefaciendo cõtradiçtio & rebellio; vt enim corporis ægri-
tudo,
verbi